

ŞURA SÜRESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Ha, Mim.
2. Ayn, Sin, Kaf.
3. Resûlüm! Mutlak üstün, yegâne hüküm ve hikmet sahibi olan Allah, sana ve senden önceki resullere, emirlerini böylece vahy ediyor.
4. Göklerde ve yerde bulunan herşey O'nundur. O, çok yüce ve pek büyüktür.
5. Gökler, Onun azameti karşısında, üstlerinden çatlayacak hale gelirler. Melekler de Rablerini övüp, Onu tesbih eder ve yeryüzündekilerin bağışlanması için dua ederler. Bilin ki Allah, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.
6. Allah, kendisinden başka dostlar edinenleri gözetlemektedir. Habîbim! Sen, onların üzerinde vekil değilsin, yalnız uyarıcısın.
7. İşte sana, Mekke çevresindekileri uyarman, gerçekleşmesinde şüphe olmayan haşır gününün dehşetini insanlara haber vermen için, arapça bir Kur'an indirdik. O gün; insanlardan mü'min olanlar cennette, kâfir olanlar da cehennemde olacaktır.
8. Eğer Allah dileseydi, bütün insanları bir tek inanç etrafında, tek bir millet yapardı. Fakat O, insanların hak etmelerine göre, dilediğini rahmetine eriştirir. Zalimler için, hiçbir koruyucu ve yardımcı yoktur.
9. Gerçek bu iken, onlar Allah'tan başka dostlar mı edindiler? Oysa, asıl dost Allah'tır. O, ölüleri diriltir. O'nun herşeye gücü yeter.
10. De ki: "Kâfirlerle ayrılığa düştüğünüz herhangi bir hususta hüküm vermek, Allah'a aittir. İşte, bu hükmü veren Allah, benim Rabbimdir. Ben, O'na tevekkül ettim ve ancak O'na gönül verdim."
11. O, gökleri ve yeri yoktan yaratandır. O, size kendi nefislerinizden eşler yarattığı gibi, hayvanlardan da eşler yarattı. Sizi, bir düzen içinde çoğaltmaktadır. O'nun hiçbir benzeri yoktur. O, herşeyi hakkiyle işiten ve görendir.
12. Göklerin ve yerin hazineleri O'na aittir. O, dilediğinin rızkını genişletir, dilediğinkini de daraltır. O, herşeyi hakkiyle bilir.
13. Allah, Nûh'a emrettiğini, sizin için de dinin hükümlerinden kıldı. Ve onu, sana da vahyetti. Aynı şeyi, İbrâhim'e, Mûsa'ya ve İsâ'ya da emretti. "Dini dosdoğru muhafaza edin, onda ayrılığa düşmeyin" buyurdu. Senin insanları davet ettiğin esaslar, müşriklere pek ağır geldi. Halbuki Allah, dilediği kullarını peygamber seçer ve kendine gönülden yöneleni doğru yola iletir.
14. Geçmiş ümmetler, kendilerine bölünmenin haram olduğuna dair bilgi geldikten sonra, sırf aralarındaki kıskançlık ve hırs yüzünden ayrılığa düştüler. Eğer Rabbinden, daha

önce erteleme sözü verilmiş olmasaydı, aralarında hemen hüküm verilirdi. Ehli Kitaptan sonra, Kitaba mirasçı olan Mekke halkı ise, onun hakkında derin bir şüphe ve tereddüt içindedirler.

15. Habîbim! İşte bunun için sen, durma insanları tevhide davet et. Emrolunduğun gibi dosdoğru ol. Onların keyiflerine uyma. Ve de ki; “Ben, Allah’ın indirdiği bütün kitaplara inandım ve aranızda adaletli hükmetmekle emrolundum. Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Bizim yaptıklarımız bize, sizin yaptıklarınız sizedir. Hak ortaya çıkmış, aramızda münakaşaya gerek kalmamıştır. Allah, hepimizi bir araya toplayıp, hükmünü verecektir. Dönüş ancak O’nadır.”
16. Çoğu insanların, hatta daveti kabul edip Müslüman olduktan sonra, halâ din hakkında ileri geri tartışmaların itirazları, Allah yanında geçersizdir. Allah’ın gazabı onlarıdır. Onlar için, şiddetli bir azap vardır.
17. O Allah ki, gerçeği açıklamak için, kitabı ve adaleti indirdi. Nereden bileceksin, belki de kıyamet saati pek yakındır.
18. O’na inanmayanlar, kıyametin çabuk gelmesini istiyorlar. İmân edenler ise, O’ndan korkar ve O’nun hak olduğunu bilirler. Kıyametten şüphe eden ve onun hakkında mücadele edenler, haktan pek uzak bir sapıklık içindedirler.
19. Allah, kullarına karşı çok lütufkârdır. O, dilediğini rızıklandırır. O, çok güçlü ve mutlak üstündür.
20. Kim ahiret sevabını isterse, sevabını arttırırız. Kim de dünya nimetini isterse, ona da veririz. Fakat onun ahiret sevabından hiçbir payı olmaz.
21. Yoksa onların, Allah’ın izin vermediği bir şeyi, meşru kılacak ortakları mı var. Eğer Allah, mükâfat ve cezayı kıyamet gününe bırakmış olmasaydı, aralarında derhal hüküm verilirdi. Elbette zalimlere, pek acıklı bir azap vardır.
22. Kıyamet günü, zalimlerin yaptıkları işlerden dolayı, köşe bucak kaçtıklarını ve korkudan titrediklerini görürsün. Fakat mümkün değil, o korktukları başlarına gelecektir. İmân edip güzel işler yapanlar ise, cennet bahçelerindedirler. Rablerinin katında, diledikleri her şey kendilerine verilecektir. Bu, büyük bir lütuftur.
23. Allah’ın, imân edip güzel işler yapan kullarına müjdelediği nimet budur. Resûlüm! Tebliğ ettiğin kimselere de ki: “Ben, hizmet karşılığı sizden bir ücret istemiyorum. Ancak, sizden istediğim; akrabaya sevgi ve ehli beytime muhabbetir.” Kim bir iyilik yaparsa, Biz onun sevabını daha da arttırırız. Şüphesiz Allah; çok bağışlayıcıdır ve şükredenlerin mükâfatını fazlasıyla verir.
24. Habîbim! Yoksa senin için; “Allah’a karşı yalan uydurdu” mu diyorlar? Eğer öyle olsaydı, Allah, dilediği anda senin kalbini mühürlerdi. Allah, batılı yok eder ve hakkı delilleriyle ispat eder. Şüphesiz O, gönüllerde olanı hakkiyle bilir.
25. O Allah; kullarının tevbesini kabul eder, günahlarını affeder. Hem, sizin bütün yaptıklarınızı da bilir.

- 26.** Allah, imân edip güzel işler yapanların dualarına cevap verir ve lütfuyla onların sevaplarını arttırır. Kâfirler için de pek şiddetli bir azap vardır.
- 27.** Eğer Allah, kullarına rızık bol bol verseydi, yeryüzünde azarlardı. O, rızık dilediği ölçüde indirir. Çünkü O, kullarından haberdardır ve herşeyi görendir.
- 28.** İnsanlar ümitsizliğe düştüklerinde, yağmuru indiren ve rahmetini her tarafa yayan O'dur. O, gerçek dosttur. Övülmeye lâyık olan da O'dur.
- 29.** Göklere, yeri ve ikisi arasında yayıp ürettiği canlıları yaratması da, Onun kudret ve hikmetinin delillerindendir. Onun mahşerde, onları istediği zaman toplamaya da gücü yeter.
- 30.** Başınıza gelen herhangi bir kötülük, kendi ellerinizle kazandığınız günahlar yüzündendir. Üstelik Allah, günahlarınızın birçoğunu da affeder.
- 31.** Siz, kaçarak Allah'ın cezasından kurtulamazsınız. Sizin, Allah'tan başka ne dostunuz, ne de yardımcınız vardır.
- 32-35.** Denizde, dağlar gibi akıp giden gemiler de O'nun kudret ve hikmetinin delillerindendir. Eğer O dilerse, rüzgârı durdurur da, gemiler suyun üzerinde hareketsiz kalırlar. İşte bunda, sabreden ve şükredenler için ibretler vardır. Yahut onların işledikleri günahlar sebebiyle gemileri batırır, birçoğunu da affederek kurtarır. Böyle yapmasının sebebi, âyetlerimiz hakkında tartışanlara, kaçacak yerlerinin olmadığını bildirmektir.
- 36.** (Dünyalık olarak) size verilen ne varsa, hepsi de dünya hayatının gelip geçici menfaatidir. Allah katında olan ise, imân edip Rablerine tevekkül edenler için daha hayırlı ve daha devamlıdır.
- 37-39.** Ve o kimseler; Büyük günahlardan, çirkin söz ve davranışlardan kaçınırlar, öfkelendiklerinde bağışlarlar. Rablerinin davetine uyarak, namazlarını dosdoğru kılarlar. İşlerini, birbirlerine danışarak yaparlar. Kendilerine verdiğimiz imkânlardan hayırda harcarlar. Zulme uğradıklarında, onu gidermek için, birbirleriyle yardımlaşır.
- 40.** Kötülüğün karşılığı, ona denk bir cezadır. Fakat kim affeder ve barışı tercih ederse, onun mükâfatı Allah'a aittir. Şüphesiz O, zalimleri sevmez.
- 41.** Kim zulme uğradıktan sonra hakkını alırsa, bunlara hiçbir sorumluluk yoktur.
- 42.** Sorumlu olanlar; İnsanlara zulmedenler ve ülkede haksız yere başkalarının haklarına saldıranlardır. İşte onlar için, acıklı bir azap vardır.
- 43.** Her kim, dişini sıkarak sabreder ve kusurları affederse, onun bu hareketi, ancak büyüklere yakışan örnek davranışlardandır.
- 44-46.** Allah kimi şaşırırsa, artık onun için bir koruyucu yoktur. Zalimleri, azap karşısında; "Dünyaya geri dönme imkânı yok mu?" derken ve cehenneme arz olduklarında da, aşağılık duygusundan dolayı boyunlarını büküp göz ucuyla ateşe bakarken görürsün. Mü'minler ise, bu manzara karşısında; "İşte asıl zarara uğrayanlar ve kıyamet günü, hem kendilerini, hem de ailelerini hüsrana sürükleyenler bunlardır" derler. İyi bilin ki, zalimler, sürekli bir azap içindedirler. Onların Allah'a karşı kendilerine yardım edecek

hiçbir dostları da yoktur. Allah kimi saptırırsa, artık onun için hiçbir kurtuluş yolu bulunmaz.

47. Allah tarafından gelip, geri çevrilmesi mümkün olmayan bir gün gelmeden önce, Rabbinizin davetine uyun. Yoksa o gün, ne sığınacak bir yeriniz olur, ne de yaptıklarınızı inkâr edebilirsiniz.
48. Habîbim! Eğer imân etmekten yüz çevirirlerse, ne yapalım, zaten Biz seni, onların üzerine bekçi olarak göndermedik. Senin görevin sadece tebliğdir. Biz insana, tarafımızdan bir nimet tattırdığımızda, onunla şımarır. Fakat kendi yaptığı hatalar yüzünden başına bir kötülük gelirse, o zaman da pek nankördür.
49. Göklerin ve yerin hakimiyeti Allah'ındır. O, dilediğini yaratır. Dilediğine kız çocuklar, dilediğine de erkek çocuklar verir.
50. Yahut onları; hem erkek, hem kız olarak her iki cinsten verir. Dilediğini de kısır bırakır. O, herşeyi bilen ve herşeye gücü yetendir.
51. Allah bir insanla; ancak vahiy yoluyla veya perde arkasından konuşur. Yahut bir elçi gönderip izniyle ona dilediğini bildirir. Şüphesiz O, çok yücedir. Yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
52. Habîbim! İşte Biz sana, emrimizden, kalplere hayat veren Kur'an'ı gönderdik. Halbuki sen, daha önce; Kur'an ve imânın ne olduğunu bilmezdin. Biz, o Kur'an'ı bir nur kıldık. Onunla, kullarımızdan dilediğimize yol gösteririz. Sen de, hiç şüphesiz, dosdoğru bir yola rehberlik edersin.
53. O Allah'ın yoluna ki, göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi O'na aittir. Bilin ki, bütün işler sonunda Allah'a döner.